

Đề: phân tích truyện ngắn “Đóa hoa đẹp nhất” của Nguyễn Thị Thu

Văn chương là người bạn đồng hành chân thành và sâu sắc, luôn bên cạnh con người suốt cuộc đời, là linh hồn của ngôn từ. Nó được kết tinh từ những “giọt rơi, giọt rớt” từ cây đàn tâm hồn của người nghệ sĩ. Những cảm xúc tinh tế, những khoảnh khắc lắng đọng trong đôi mắt đầy tình người, và cả những nốt lặng giữa cuộc sống ồn ào, xô bồ bên ngoài. Văn chương bắt nguồn từ những điều giản dị, nhưng ít ai hiểu rằng, để tạo nên những tác phẩm chân chính, những truyện ngắn sâu sắc và đầy cảm xúc, người nghệ sĩ phải trải nghiệm, va chạm với cuộc đời, nhặt nhạnh từng hạt bụi quý giá từ mảnh đất mẹ bao la. Và tác phẩm "Đóa hoa thơm nhất" của Nguyễn Thị Thu chính là một truyện ngắn như thế, mang trong mình sự tinh tế và chiều sâu của cuộc sống.

Nguyễn Thị Thu là một tác giả nổi bật với những tác phẩm tập trung vào cuộc sống thường nhật, khai thác sâu sắc các giá trị nhân văn và tình cảm gia đình. Văn phong của bà giản dị nhưng chứa đựng nhiều chiều sâu, luôn phản ánh những vấn đề xã hội và con người một cách tinh tế, với những thông điệp nhẹ nhàng nhưng đầy sức mạnh. Các tác phẩm của bà mang hơi thở của cuộc sống, gần gũi và dễ dàng chạm đến trái tim người đọc. Trong đó, truyện ngắn "Đóa hoa thơm nhất" kể về hành trình của một cậu bé đi tìm món quà ý nghĩa để tặng mẹ nhân ngày 8 tháng 3. Qua câu chuyện, tác giả gửi gắm thông điệp sâu sắc về giá trị của thời gian, sự trưởng thành và tình yêu thương vô điều kiện giữa mẹ và con.

Văn bản kể về một cậu bé muốn tặng mẹ một bông hoa thơm nhất nhân ngày 8 tháng 3. Thời gian gợi ý cậu đi tìm loài hoa đặc biệt đó, nhưng cậu đi hỏi hết mọi loài hoa nhưng loài hoa nào cũng nói: Tôi không phải loài hoa thơm nhất. Cậu đành tự ra hạn cho bản thân một năm để tìm ra bông hoa thơm nhất tặng mẹ. Nhưng thời gian lặng lẽ qua đi, cậu lại tự hứa năm sau nữa sẽ cố gắng tìm được. Trên đường đi, khi thì cậu ngủ quên, lúc lại hái những thứ quả đẹp mắt, ngon ngọt trên đường hoặc dừng lại xem những con gà đấu chọi. Và cậu lại lần nữa bởi mừng 8 tháng 3 năm nào chẳng có. Hôm nay, cậu bé nhìn thấy thời gian phủ lên mái tóc mẹ những điểm bạc trắng, chẳng biết từ bao giờ cậu mới giật mình nhớ về lời hứa năm nào còn chưa làm được. Cậu đã hái tất cả những bông hoa mà trên đường cậu gặp, nhưng về đến nhà chúng đều héo rũ. Cậu hỏi thời gian liệu có thể dừng lại để mẹ không già đi và bông hoa mãi thơm, nhưng thời gian giải thích rằng mọi thứ đều thay đổi theo quy luật tự nhiên. Cuối cùng, cậu nhận ra tình yêu và sự chăm sóc dành cho mẹ mới là bông hoa thơm nhất mà cậu luôn tìm kiếm. Cậu hứa sẽ chăm sóc mẹ từ nay về sau, và thời gian mỉm cười vì cậu đã hiểu được giá trị thực sự của tình yêu thương và sự trân trọng thời gian bên người thân.

Nhân vật cậu bé trong truyện là một cậu bé ngây thơ, trong sáng và vô cùng yêu thương mẹ. Cậu bé hiện lên với vẻ đẹp của một đứa trẻ non nớt, chưa nhận thức được sự quý giá của thời gian. Điều này được thể hiện rõ qua câu hỏi ngây ngô mà cậu dành cho Thời gian: “Cậu có thể dừng bước chân để mẹ tôi không già nữa và bông hoa được thơm mãi không?”. Câu hỏi này cho thấy cậu bé chưa hiểu rằng thời gian là thứ không thể níu giữ, và mọi thứ đều thay đổi theo quy luật tự nhiên. Cậu mãi mê tìm kiếm một bông hoa thơm nhất để tặng mẹ nhưng lại không nhận ra rằng thời gian đang trôi qua, và mẹ cậu đang già đi từng ngày. Sự ngây thơ, non nớt của cậu bé khiến người đọc vừa cảm thấy thương cảm, vừa nhận ra chính mình trong những khoảnh khắc lãng quên thời gian. Chúng ta khi lớn dần lên đều bó mình trong cuộc sống của chính mình, mãi miết với công việc, áp lực ngoài kia mà đã lãng quên thời gian dành cho mẹ, người đã tạo ra bó hoa thơm hôm nay.

Cậu bé mang trong mình một tâm hồn trong sáng và tình yêu thương vô bờ dành cho mẹ. Điều này được thể hiện rõ nét qua hành động và lời nói của cậu khi cậu quyết định tặng mẹ một đóa hoa sen thơm. Cậu “chấp tay như búp sen” và nói: “Đây là đóa hoa sen thơm con nuôi dưỡng từ bấy lâu mà con lại cứ mãi chơi và kiếm tìm nơi xa, để mẹ phải vất vả vì con.” Lời nói này không chỉ là lời xin lỗi chân thành mà còn thể hiện sự trưởng thành trong nhận thức của cậu. Cậu nhận ra rằng thứ quý giá nhất không phải là những gì xa vời, mà là tình yêu thương và sự chăm sóc dành cho mẹ. Khoảnh khắc này đánh dấu sự thay đổi lớn trong tâm hồn cậu bé, từ một đứa trẻ mãi chơi, ngây thơ trở thành một người con biết quan tâm, thấu hiểu và trân trọng những gì mình đang có. Đó cũng là thông điệp sâu sắc mà tác giả muốn gửi gắm: hãy trân trọng thời gian và tình yêu thương gia đình, bởi đó là những điều quý giá nhất trong cuộc đời mỗi người.

Với ngôi kể thứ ba và điểm nhìn từ nhân vật cậu bé giọng văn nhẹ nhàng, sâu lắng, tạo nên sự gần gũi và xúc động cho người đọc. Với ngôn ngữ giản dị, trong sáng, cùng sự kết hợp hài hòa giữa các phương thức biểu đạt, nhân vật cậu bé hiện lên một cách chân thực và sống động, như một đứa trẻ giữa đời thực. Cậu bé không chỉ là hình ảnh của sự ngây thơ, hồn nhiên mà còn là đại diện cho tình yêu thương trong sáng và quá trình trưởng thành dần dần của một đứa trẻ. Qua việc xây dựng nhân vật cậu bé, tác giả đã ngầm gửi gắm những thông điệp sâu sắc về thời gian và những giá trị quý giá trong cuộc sống.

Truyện ngắn “Đóa hoa thơm nhất” của Nguyễn Thị Thu không chỉ là một câu chuyện giản dị về tình mẫu tử mà còn là một bài học sâu sắc về sự trân trọng thời gian và những giá trị quý giá trong cuộc sống. Qua hành trình tìm kiếm bông hoa thơm nhất của cậu bé, tác giả đã khéo léo khắc họa sự ngây thơ, hồn nhiên của tuổi trẻ, đồng thời thể hiện quá trình trưởng thành trong nhận thức của cậu về tình yêu thương và trách nhiệm đối với mẹ. Và cậu bé trong chuyện cũng chính là chúng ta, chúng ta luôn muốn tìm kiếm những thứ tốt nhất, đẹp nhất để tặng mẹ nhưng lại chẳng hề nhận ra rằng chính sự trưởng thành, hạnh phúc của chúng ta chính là món quà tuyệt vời nhất để tặng mẹ. Vậy nên, mỗi chúng ta hãy dành nhiều thời gian hơn bên mình, luôn cố gắng không ngừng rèn luyện, học tập để trở nên hoàn hảo, xinh đẹp, tỏa hương thơm nhất. Đó là bông hoa đẹp nhất do chính tay mẹ vun trồng

GVBM

Lê Thị Thuần